

Plenaire zitting van de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind

Maandag 5 november 2018 van 09h tot 13h30

Plaats: FOD Justitie, Waterloolaan 115 – 1000 Brussel, zaal 204

Aanwezige leden :

Karen van Laethem (Voorzitter NCRK), Joost Van Haelst (Ondervoorzitter NCRK, Departement Cultuur, Jeugd en Media), Anne Bourgeois (Attaché NCRK), Seline Eeckhout (stagiaire NCRK), Leen Ackaert (Kinderrechtencommissariaat), Fiona Ang (Plan International België), Stéphane Aujean (COCOF), Vincent Berger (Cabinet Borsus, région wallonne), Wouter Boeckmans (Kabinet Bianca Debaets Staatssecretaris VGC – Brussel), Christel de Craim (FOD Justitie / DSB), Margaux Delcourt (Association des Provinces wallonnes), Marie De Le Court (Coordination des ONG pour les droits de l'enfant), Luc Detavernier (Cabinet Ministre Didier Gosuin Cellule Santé), Maud Dominicy (UNICEF Belgique), Minh Giang Do Thi (Cabinet du Ministre Rudy Demotte), Fabienne Druant (Collège des Procureurs-généraux Bruxelles), Stéphan Durviaux (Cabinet du Ministre Rachid Madrane), Jacques Fierens (Conseil Interuniversitaire de la Communauté française), Eva Gangneux (Défense des Enfants International – Belgique), Elise Henin (Cabinet de la Vice-Présidente du Gouvernement wallon – Alda Greoli), Maryam Jamshid (Kabinet Koen Geens – Justitie), Patricia Le Cocq (Myria), Jole Louwagie (Vlaamse Overheid – Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin), Magda Massoels (Vlaamse Overheid - Agentschap Jongerenwelzijn), Hélène Paquay (Ministère de la Défense), Benoit Parmentier (Fédération Wallonie-Bruxelles), Carolien Patyn (Kinderrechtencoalitie Vlaanderen), Florence Pottiez (Cabinet du Premier Ministre Charles Michel), Valérie Prignon (SPW – Cohésion sociale), Valérie Provost (Coordination des ONG pour les droits de l'enfant), Dominique Rossion (Observatoire de l'Enfance, de la Jeunesse et de l'Aide à la jeunesse, FWB), Sandra Stainier (Cabinet du Premier Ministre Charles Michel), Kristel Stouffs (Kabinet Koen Geens – Justitie), Veerle Stroobants (Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting), Marc Trips (Agentschap Jongerenwelzijn), Emmanuelle Vacher (Coordination des ONG pour les droits de l'enfant), Karin Van der Straeten (Délégué général aux droits de l'enfant), Mieke Walravens (Kabinet Minister Maggie De Block).

Geëxcuseerden :

Hervé Cornillie (Cabinet de Jean-Luc Crucke - Ministre wallon du Budget, des Finances, de l'Energie, du Climat et des Aéroports), Cécile Delbrouck (Ordre des barreaux), Marlene Hardt (Ombudsfrau der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens), Ruth Lamotte (Afdeling Horizontaal Beleid, Departement Onderwijs en Vorming), Jonathan Moskovic (Plan International Belgique), Johan Put (KU Leuven - Faculteit Rechtsgeleerdheid), Katrien Schryvers (Vlaams volksvertegenwoordiger - OCMW-voorzitter en schepen te Zoersel), Nathalie Van Cauwenberghe (Délégué général aux droits de l'enfant), Nele van de Cruyce (UNICEF Belgique), Wouter Vandenhole (Vlaamse Interuniversitaire raad), Benoît Van Keirsbilck (Défense des Enfants International – Belgique), Lise Taviet (Cellule politique générale - Cabinet du Ministre René Collin).

1. Ontvangst en praktische aankondigingen:

- Het Vlaams ondervoorzitterschap in de persoon van Joost Van Haelst werd formeel goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 10 februari 2018;
- Sinds februari 2018 verwelkomt het NCRK-secretariaat mevrouw Anne Bourgeois, een nieuwe voltijdse Nederlandstalige attaché;
- Catherine Péters, Franstalige attaché, is momenteel met zwangerschapsverlof;
- De NCRK verwelkomde dit jaar een aantal stagiairs die ons van grote hulp waren voor de succesvolle uitvoering van de projecten.

2. 5de en 6de gecombineerd verslag van België aan het VN-Kinderrechtencomité:

A. Het rapportageproces voor het VN-Kinderrechtencomité

Ter herinnering, juni 2017: tijdige indiening van het staatsrapport van België. Aangezien België nog niet onder de vereenvoudigde rapportageprocedure valt, beperken de nieuwe richtlijnen het verslag tot 21.200 woorden. Op verzoek worden door het NCRK-adviesorgaan 7 prioritaire thema's voorgesteld: migratie, armoede, participatie in de gedwongen hulpverlening, jeugdhulp en geestelijke gezondheidszorg, handicap, onderwijs en justitie. Dit advies werd gevolgd door het intergouvernementeel orgaan, dat er een achtste thema aan toevoegde: "een geïntegreerd kinderrechtenbeleid".

Het ontwerpverslag heeft aanleiding gegeven tot een nieuw advies van het adviesorgaan. Dit advies werd tijdens de laatste plenaire zitting besproken. Sommige opmerkingen konden geïntegreerd worden, andere niet. De redenen hiervoor werden door het intergouvernementele orgaan toegelicht.

Tegen 1 maart 2018 werden de alternatieve rapporten verwacht door het VN-Kinderrechtencomité. Er werden 13 rapporten ingediend, waaronder die van la CODE en de Kinderrechtencoalitie; DGDE en KRC; UNIA, Myria en het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting ; en UNICEF België.

In juni 2018 werd de pre-sessie gehouden met oog op de opmaak van de *List of Issues*. Een belangrijke delegatie van het maatschappelijk middenveld werd ontvangen. Het NCRK-Secretariaat, als coördinator van het statelijk verslag, was niet aanwezig op de zitting.

De *List of Issues* werd midden juli 2018 aan België toegezonden. Dit is een vragenlijst van 22 vragen. De uiterste datum voor de indiening van het verslag was 12 oktober 2018. Het maximum aantal woorden is 10.700.

B. Antwoord van België op de *List of Issues*

- Inhoud van de List of Issues:

Deel 1:

Kwalitatieve informatie per thematieken: Coördinatie; Budget; Gegevensinzameling; Participatie; Geweld tegen kinderen; Jonge kinderen, overdracht ouderlijk gezag, Gezinscheiding, wachtlijsten; Kinderen met een handicap, inclusief onderwijs; Toegang tot (mentale) gezondheidszorg, traditionele praktijken (Vrouwelijke genitale verminkingen, gedwongen huwelijk, geweld tegen interseksuele minderjarigen); Kinderarmoede, huisvesting; Onderwijs: gratis onderwijs, uitsluitingen, pesten; Migratie (detentie, adequate huisvesting, belang van het kind); Leefmilieu (nieuw thema aangehaald door het Comité); OP-CRC-AC (gerepatrieerden uit Irak, Syrië, ...); OP-CRC-SC (sekstoerisme, slachtofferbescherming, *loverboys*); Wetgeving, beleid, institutionele hervormingen, internationale mensenrechtenverdragen.

Deel 2:

Actualisering van het periodiek verslag.

Deel 3:

Kwantitatieve gegevens.

- Opmerkingen over de vragen van de CRC:

De vragen met betrekking tot de cijfergegevens hebben problemen teweeggebracht bij het identificeren van de gevraagde gegevens: (bvb. "kinderen die in de afgelopen drie jaar van hun biologische families gescheiden zijn geweest": welke periode en welke betekenis heeft het begrip "scheiding"?).

De vraag met betrekking tot het milieu is daarentegen heel interessant omdat ze klimaat en vervuiling rechtstreeks in verband brengt met de rechten van het kind. Dit is de eerste keer dat dit soort vragen aan de lidstaten wordt gesteld.

- Uitdagingen bij het formuleren van het antwoord:

Een van de uitdagingen was de beperkte tijd die beschikbaar was, onder andere als gevolg van de zomerperiode. De NCRK onderstreept het uitstekende werk van al zijn contactpunten in de administraties en van hun collega's voor het verzamelen van gegevens en dankt hen hartelijk voor hun beschikbaarheid, hun constructieve aanpak (met name wat betreft de inhoud van de antwoorden), en hun geduld met betrekking tot de vele verzoeken die ze hebben ontvangen.

Een parameter die de last heeft verhoogd, is de parallelle/bijna simultane verzameling van gegevens met betrekking tot de UN Global Study on Children Deprived of Liberty.

Het is soms ook moeilijk geweest om de vragen zelf te definiëren. Hun omvang en gebrek aan nauwkeurigheid hebben het moeilijk gemaakt om informatie te verzamelen.

Ten slotte moest de tekst, nadat de gegevensverzameling en de coördinatie van de antwoorden was voltooid, worden teruggebracht tot het maximum aantal opgelegde woorden. Het is inderdaad nodig geweest om van 22.000 naar 10.700 woorden te geraken. Er werd initieel geen woordlimiet opgelegd aan de administraties, aangezien de verzamelde informatie ook nodig zal zijn voor de voorbereiding van het mondeling examen. Alle informatie die aan de NCRK werd verstrekt, is dus niet enkel nuttig, maar zal ook effectief gebruikt worden, ook al is deze niet opgenomen in het definitieve antwoord.

Wat de vertaling van het Frans naar het Nederlands betreft, willen wij erop wijzen dat men nog wat geduld zal moeten hebben aangezien de vertaaldienst van de FOD Justitie momenteel overbelast is. Dank voor uw begrip.

- [- Methodologie en stand van zaken](#)

De contactpunten in de administraties en de leden van het intergouvernementele orgaan werden op voorhand op de hoogte gebracht van de vastgestelde termijnen en de uitdagingen dat deze met zich mee gingen brengen.

De gegevens werden rechtstreeks via de contactpunten in de administraties verzameld. Alle verzamelde gegevens werden gesynthetiseerd en georganiseerd door het NCRK-secretariaat, dat waar nodig aanvullende informatie verzamelde. Dit geheel werd in de definitieve tekst geconsolideerd. Om het aantal woorden te beperken werden alle cijfergegevens als bijlage opgesteld.

Er dient opgemerkt te worden dat sommige vragen onbeantwoord zijn gebleven, met name de volgende paragrafen:

- *Para. 1. Overwegen om een nationale strategie of actieplan aan te nemen om het verdrag ten uitvoer te leggen*
Dit punt zal worden besproken in het kader van de dialoog met het Comité.
- *Para. 21. Gelieve alle gegevens in het verslag bij te werken die verouderd zijn of geen rekening houden met nieuwe ontwikkelingen.*
Het antwoord op deze vraag is geformuleerd doorheen de verschillende vragen in het verslag
- *Para 22. Bovendien zou de staat die partij is, de gebieden met betrekking tot kinderen die hij als prioritair beschouwt voor de tenuitvoerlegging van het verdrag, willen aanwijzen.*

De NCRK biedt excuses aan voor het feit dat het project van antwoord niet vóór de plenaire zitting werd verspreid - het wordt momenteel gefinaliseerd en zal aan de leden worden toegezonden zodra het in Coormulti goedgekeurd is.

C. Volgende stappen van het rapportageproces

Aangezien het antwoord van België op 12 oktober 2018 verwacht werd, zijn we al te laat met de indiening van het antwoord. Gezien de verschillende belemmeringen die reeds werden aangehaald, was het evenwel niet mogelijk om de vastgestelde timing te respecteren.

De laatste wijzigingen zullen in de komende dagen worden verwerkt in een definitieve tekst die in eCoormulti ter definitieve goedkeuring zal worden voorgelegd.

Indien het adviesorgaan dit wenst, is het mogelijk om de inhoud van het antwoord te bespreken en er een advies over te formuleren. Dit advies zou dan naar het Comité worden verzonden. Er wordt ook op gewezen dat het maatschappelijk middenveld nieuwe informatie aan het Comité kan blijven verstrekken en dit tot het tijdstip van de dialoog dat eind januari gepland is.

Een lid deelt ons mee dat recentelijk ontvangen informatie van Child Rights Connect hen liet weten dat het indienen van aanvullende informatie slechts mogelijk is tot 15 december. Het blijkt noodzakelijk om rekening te houden met de praktische aspecten van de verwerking van aanvullende informatie en dat het daarom wenselijk is dat deze zo snel mogelijk aankomt, zelfs indien de procedure in theorie bepaalt dat dit mogelijk blijft tot de dag van de dialoog.

Ten slotte, en ter voorbereiding van de mondelinge verdediging die gepland is voor 24 en 25 januari 2018, is het nu noodzakelijk om de Staatsdelegatie op te richten die België zal vertegenwoordigen. De samenstelling van deze delegatie zal na bespreking in de GOV via Coormulti worden vastgelegd.

3. “UN Global Study on Children Deprived of Liberty”:

A. Doelstellingen en methodologie van de studie

Voorstelling van de doelstellingen en methodologie van de studie door Eva Gangneux, Advocacy Manager bij DCI-België. Defence for Children International is sterk betrokken geweest bij het ontwerp van deze studie en is de focal point voor het verzamelen van gegevens van het maatschappelijk middenveld in België.

Op internationaal niveau zijn er weinig gegevens beschikbaar over kinderen die van hun vrijheid zijn beroofd. Verschillende verenigingen hebben daarom belangrijk werk verricht om deze studie bij de Verenigde Naties te laten uitvoeren en dit heeft geleid tot de goedkeuring van een resolutie in december 2014.

De wereldwijde studie heeft betrekking op kinderen in alle staten van de wereld en richt zich op de belangrijkste situaties, namelijk:

1. Kinderen die in de rechtsbedeling van hun vrijheid zijn beroofd;
2. Kinderen die om migratieredenen van hun vrijheid zijn beroofd;
3. Kinderen die samen met hun ouders in detentiecentra verblijven;
4. Kinderen die in instellingen zijn geplaatst;
5. Kinderen die in het kader van gewapende conflicten van hun vrijheid zijn beroofd;

6. Kinderen die om redenen van nationale veiligheid van hun vrijheid zijn beroofd.

Manfred Nowak werd benoemd tot onafhankelijk expert. Deze laatste beschikt over een onderzoeksgroep waarin de personen verdeeld zijn volgens hun specialiteiten en de verschillende categorieën van vrijheidsberoving.

Elke lidstaat kreeg een vragenlijst toegezonden met als doel precieze gegevens te verzamelen over de verschillende vormen van vrijheidsbeneming. Er werden ook verschillende algemene raadplegingen gehouden.

Het doel van de studie is om kwantitatieve en kwalitatieve gegevens te verzamelen over de laatste 10 jaar, maar ook om een "t"-tijd te hebben in juni 2018. Het is de bedoeling dat het wereldwijde rapport in oktober 2019 wordt gepubliceerd en op dat moment aan de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties wordt voorgelegd. Tot op vandaag hebben ongeveer zeventig staten reeds geantwoord.

Eén lid vroeg zich af of het niet wenselijk zou zijn geweest om in het kader van gewapende conflicten rekening te houden met internationale samenwerking, bijvoorbeeld met kinderen van Belgische nationaliteit die door Koerden worden vastgehouden.

B. Toegepaste methodologie en verslag van België

De NCRK werd eind april 2018 door de FOD Buitenlandse Zaken aangesteld als contactpersoon en verantwoordelijk gesteld voor, onder meer, de coördinatie van de antwoorden op de vragenlijst en om als tussenpersoon op te treden voor de lokale afdelingen van de agentschappen van de Verenigde Naties, NGO's en andere belanghebbenden die betrokken zijn bij de verzameling van de gevraagde gegevens. De staten ontvingen de vragenlijst in april 2018 en de uiterlijke datum voor het indienen van de antwoorden was 1 september 2018.

Het is belangrijk om de reikwijdte van deze studie te begrijpen, die concreet drie categorieën van te verzamelen gegevens bevatte:

- i) De werkelijke cijfers op een specifieke datum (26 juni 2018), die een overzicht zouden geven van het aantal kinderen dat op die datum van hun vrijheid is beroofd
- ii) Kwantitatieve/statistische gegevens over het aantal kinderen dat in de voorbije tien jaar (van 2008 tot 2017) van hun vrijheid is beroofd
- iii) Kwalitatieve gegevens (79 vragen) met inbegrip van voorbeelden van goede praktijken en innovatieve alternatieven die door regeringen zijn aangenomen om ervoor te zorgen dat minder kinderen van hun vrijheid worden beroofd.

- Uitdagingen bij het formuleren van het antwoord:

De definitie van vrijheidsbeneming is zeer ruim en vatbaar voor interpretatie: zij wordt gedefinieerd als "elke vorm van detentie of gevangenisstraf of de plaatsing van een persoon in een openbare of particuliere inrichting die hij / zij niet kan verlaten uit eigen wil, op bevel van een gerechtelijke of administratieve autoriteit of enige andere overheidsinstantie". Gezien de

eis dat vrijheidsberoving moet worden bevolen door een "gerechtelijke, administratieve of andere overheidsinstantie"

Aangezien vrijheidsberoving moet worden bevolen door een "gerechtelijke, administratieve of andere overheidsinstantie", worden kinderen die door niet-overheidsactoren van hun vrijheid zijn beroofd, niet in deze studie opgenomen. Plaatsen van vrijheidsberoving zijn echter niet beperkt tot gevangenissen en openbare instellingen, maar omvatten ook privé-instellingen, zoals privé-gevangenissen, onderwijscentra, psychiatrische ziekenhuizen en andere soortgelijke instellingen, op voorwaarde dat zij zijn goedgekeurd door of in overeenstemming met de staat en/of dat de detentie is bevolen door een overheidsinstantie.

De zeer ruime interpretatie van deze definitie riep onder andere vragen op over categorie 4 van het onderzoek met betrekking tot kinderen die in een instelling van hun vrijheid beroofd zijn.

De antwoordtermijn was zeer kort. Er was inderdaad zeer weinig tijd beschikbaar voor het verzamelen van gegevens en dit gezien de omvang van het onderzoek en rekening houdend met het feit dat ze tijdens de zomervakantie en bijna gelijktijdig met het verzamelen van gegevens in het kader van de *List of Issues* moesten worden verzameld.

De gegevens werden over een periode van tien jaar opgevraagd, wat vaak moeilijk bleek, met name gezien de verschillende staatsvormingen die intussen hebben plaatsgevonden, maar ook gezien de opkomst van "nieuwe fenomenen", bijvoorbeeld, met als gevolg een gebrek aan beschikbare gegevens (uitsplitsing, tijdigheid, registratie, enz.).

De verschillende bevoegdheidsniveaus betekenen ook dat er geen uniforme gegevens voor het hele land bestaan, aangezien elke entiteit zijn eigen manier van registreren heeft, dewelke daarenboven soms met verschillende doelstellingen wordt gedaan.

Ook moet worden opgemerkt dat de methodologie van de studie ten tijde van de uitvoering ervan nog niet beschikbaar was, hetgeen soms resulteerde in het ontbreken van aanvullende informatie over de redenen voor de één of andere vraag/gegevensinzamelingsmethode en dat er geen begeleiding of uitwisseling met andere staten plaatsvond.

De studie dient nog vertaald te worden naar het Nederlands. Aangezien de vertaaldiensten van de FOD Justitie momenteel overbelast zijn, weten we niet wanneer dit mogelijk zal zijn.

- Methodologie:

In eerste instantie werd informatie verspreid en vonden er besprekingen plaats binnen de verschillende organen van de NCRK (ADV, Bureau, GOV). Het was het inderdaad eerst noodzakelijk om te definiëren wat voor België wordt beschouwd als een potentieel plaats van "vrijheidsberoving".

Vervolgens werd een vergadering georganiseerd met de verschillende contactpunten van de NCRK binnen de administraties en werd een informatiefiche opgesteld en verspreid onder de verschillende personen die bij de studie betrokken waren.

Het NCRK-secretariaat heeft vervolgens een voorstel tot cartografie opgesteld op basis van een cartografie opgemaakt door de afdeling mensenrechten van de FOD Justitie in het kader van de ratificatie van het OP-CAT en van de studie *Children's Rights Behind Bars* door DEI.

Deze cartografie werd aangepast naar aanleiding van verschillende overleggen hieromtrent, zowel met het intergouvernementele orgaan als met de administraties. Het werd ook voorgesteld op de rondetafel van het maatschappelijk middenveld dat op 7 juni 2018 georganiseerd werd door DEI. De opmerkingen van de deelnemers aan de rondetafel alsook van het adviesorgaan van de NCRK werden doorgegeven en besproken binnen de administraties en het GOV en resulteerden in een definitieve cartografie. Ondanks veel goede wil binnen de administraties konden niet alle voorstellen in aanmerking worden genomen, vooral omdat bepaalde gegevens niet beschikbaar waren of omdat er geen tijd was om de verzameling te organiseren.

Sommige categorieën zijn ook problematischer gebleken dan verwacht bij het afgrenzen ervan of sommige soorten plaatsen waren moeilijker te categoriseren.

Op 26 juni 2018 werden de gegevens verzameld voor het "t-moment". Alle kinderen die aanwezig waren op de plaatsen die in de cartografie werden geïdentificeerd, werden geteld, soms handmatig.

Het idee van een reality check door het maatschappelijk middenveld kon niet volledig ten uitvoer worden gebracht, voornamelijk vanwege tijdsgebrek.

Zodra het "t-moment" voorbij zijn we begonnen we met het verzamelen van antwoorden op de 3 soorten gegevens van de administraties. Net als bij de *List of Issues*, werden de antwoorden van de verschillende entiteiten door het NCRK-secretariaat gecoördineerd en omgezet in een algemeen document.

Verschillende nalezingen en goedkeuringen hebben plaatsgevonden met de contactpunten in de administraties en met het intergouvernementele orgaan alvorens een definitief document op te stellen dat door iedereen werd goedgekeurd en uiteindelijk ook in Coormulti werd goedgekeurd.

- Conclusies :

De oefening bood de gelegenheid om na te denken over het begrip vrijheidsberoving en hierover een dialoog op gang te brengen. Het onderwerp staat ook op de politieke agenda. Er werden inderdaad lacunes in de beschikbare gegevens vastgesteld en concrete maatregelen kunnen worden genomen.

De korte tijd die beschikbaar was om het onderzoek uit te voeren maakte het verzamelen van gegevens ingewikkeld. Toch werd deze enorme taak op een constructieve en coöperatieve manier uitgevoerd.

Het is nu van belang om na te denken over de toekomst, het mogelijke gebruik en de duurzaamheid van dit type onderzoek. De communicatie en verspreiding van de resultaten in België is gepland, maar het zou ook interessant zijn om een dialoog op gang te brengen met andere landen die deze studie hebben uitgevoerd en met het team van Manfred Nowak om de

over de ondervonden belemmeringen uit te wisselen en meer informatie te verkrijgen over het gebruik van deze gegevens.

Door de hierboven genoemde tijdsdruk was het niet mogelijk om het ontwerp van antwoord te delen met het adviesorgaan en de leden van de rondetafel, zoals oorspronkelijk voorzien was. Het maatschappelijk middenveld kan echter nog steeds rechtstreeks informatie verzenden naar het team van Manfred Nowak.

Er zij op gewezen dat het adviesorgaan momenteel een advies over het Belgische rapport voorbereidt. Het zal aan het intergouvernementeel orgaan en aan de leden van de NCRK worden toegezonden zodra het is afgerond en goedgekeurd.

Verskillende aanwezige leden die nauw betrokken waren bij de opmaak van het Belgische antwoord op de studie, wijzen erop dat er tegelijkertijd veel werk aan de gang was, terwijl ze in de periode van de zomervakantie waren en ook andere informatie verzamelden, met name voor de *List of Issues*. Deze taak was een aanzienlijke extra belasting voor de administraties. Er wordt voorgesteld om de methode voor het verzamelen van informatie te evalueren, rekening houdend met het personeel dat tegelijkertijd voor een deel van dezelfde informatie vereist was. Het zou dan beter zijn om na te denken over de methode om de verzameling van dit type gegevens in de toekomst te verbeteren.

Er wordt ook aan herinnerd dat indien de oefening moet worden herhaald, er voldoende tijd moet worden voorzien om optimaal te kunnen reageren en met resultaten te komen die dichter bij de realiteit staan dan deze die binnen de zeer korte tijdspanne konden worden verstrekt.

C. De rol van het maatschappelijk middenveld

Voorstelling van de rol van het maatschappelijk middenveld door Eva Gangneux, Advocacy Manager bij DCI-België.

Het is de internationale mobilisatie van verenigingen, zoals DCI en Human Rights Watch, die het mogelijk hebben gemaakt om over te gaan tot actie voor de uitvoering van de wereldwijde studie. Het maatschappelijk middenveld had in elke fase een rol te spelen. Zo heeft het er aldus toe bijgedragen dat de regeringen werden aangemoedigd om de vragenlijst te beantwoorden en om dit op tijd te doen. Het heeft ook een rol gespeeld bij de betrokkenheid van de verschillende belanghebbenden. De betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld heeft het mogelijk gemaakt om middelen te mobiliseren, kinderen erbij te betrekken en zal toestaan om aan het eind van de studie de aanbevelingen die zullen worden geformuleerd te verspreiden. In België was DEI de focal point van de studie voor het maatschappelijk middenveld. Zo organiseerde ze een rondetafel met verschillende organisaties die actief zijn op het gebied van kinderrechten, academici, ombudspersonen, enz. De volgende stap is het commentaar van het maatschappelijk middenveld dat aan de expert moet worden doorgestuurd, zoals voorzien in de methodologie van de studie.

4. Adviesorgaan van de NCRK: « Het gebruik van de zogenaamd 'opvoedkundig' geweld expliciet verbieden: een wettelijke verplichting voor België.»

Voorstelling van het advies door Jacques Fierens, vertegenwoordiger van de *Conseil interuniversitaire de la Communauté française* in het adviesorgaan van de NCRK.

Er wordt als introductie aan herinnerd dat een vraag in de *List of Issues* expliciet over dit onderwerp gaat: “*Gelieve het Comité op de hoogte te brengen van de maatregelen die zijn genomen om te komen tot een algeheel wettelijk verbod op alle vormen van lijfstraffen van kinderen in het gezin, alternatieve zorg of dagopvang, en de status van het wetsontwerp aan te geven.*”

Het VN-Kinderrechtencomité heeft veel geduld, wetende dat de zaak teruggaat tot 2002. Het Comité heeft België er toen voor de tweede keer aan herinnerd dat het lijfstraffen expliciet moet verbieden, een eerste opmerking hierover werd al in 1995 gemaakt. Het Comité baseert zich hiervoor op verschillende bepalingen van de Verdrag en het Algemene Commentaar nr. 8 werd goedgekeurd zonder dat België ertoe werd aangezet om in dit verband actie te ondernemen. Dit wordt vervolgd door verschillende beslissingen van het Europees Comité voor Sociale Rechten, dat van zijn kant vaststelt dat België het Europees Sociaal Handvest heeft geschonden.

Het Adviesorgaan heeft deze reeds lang bestaande kwestie opnieuw bekeken en pleit er in zijn advies niet voor dat lijfstraffen als zodanig worden bestraft, maar dat bepalingen met betrekking tot het ouderlijk gezag in het Burgerlijk Wetboek worden opgenomen.

Aan de kant van de Franse Gemeenschap wordt in het inleidende artikel van het nieuwe Wetboek Madrane, ondanks het ontbreken van een expliciete verwijzing naar lijfstraffen in de nieuwe wetgeving, aangedrongen op eerbiediging van de rechten van het kind, door het Verdrag rechtstreeks toepasselijk te maken. Een expliciete bepaling wordt echter relevanter en doeltreffender geacht.

Op dit moment is het antwoord van België als volgt: « *België hanteert een holistische benadering met betrekking tot lijfstraffen, onder andere in het gezin (preventie, bestraffing, steun en bijstand aan gezinnen). Verschillende strafrechtelijke en burgerlijke regels zijn reeds van toepassing: slagen en verwondingen en/of vernederende behandeling met verzwarende omstandigheden indien begaan tegen een minderjarige door zijn ouders of een andere persoon die gezag over hem heeft; artikelen 371 van het Burgerlijk Wetboek en 22bis van de Grondwet. Momenteel is een discussie aangevat om de Belgische burgerlijke wetgeving in overeenstemming te brengen met artikel 17 van het Europees Sociaal Handvest. Het verbod op alle vormen van geweld tegen kinderen sluit aan bij de ontwikkelingen in de Belgische samenleving en weerspiegelt de publieke opinie. Het adviesorgaan van de NCRK heeft hierover aanbevelingen geformuleerd. België is het met de commissie eens dat het gebruik van geweld voor educatieve doeleinden onaanvaardbaar is, ongeacht de omstandigheden. Het verbod zou van toepassing zijn op hij die het ouderlijk gezag heeft, alsook op de voogden en diegene die instaat voor de opvang en opvoeding van een kind. In de familiale context ontwikkelen de*

Franse en Vlaamse Gemeenschap een beleid om misbruik te voorkomen en het ouderschap te ondersteunen. Zo bestaat er in de Franse Gemeenschap een besluit (2016) om de preventie van misbruik te coördineren (zie vraag 15). Met betrekking tot kinderen in alternatieve plaatsing, voor minderjarigen in een Gemeenschapsinstelling, bevat het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige een expliciet verbod op lichamelijke bestraffing en psychologisch geweld. In de Franse Gemeenschap is het verbod op lijfstraffen in de context van huisvesting buiten de woonomgeving stilzwijgend. Zowel de werknemers van de AAJ-geaccrediteerde diensten als de pleeggezinnen moeten ervoor zorgen dat de rechten van de kinderen die zij ontvangen worden gerespecteerd en zich dus onthouden van alle vormen van geweld. De regeling inzake kinderopvang in de Vlaamse Gemeenschap bevat geen expliciete verwijzing naar een verbod op fysiek geweld. Er zijn echter indirecte verwijzingen in het Baby- en kleine kinderdecreet. Alle kinderopvangfaciliteiten in de Franse Gemeenschap moeten door de ONE erkend zijn. Elke praktijk met betrekking tot lijfstraffen kan leiden tot de intrekking van de vergunning. »

Opgemerkt wordt dat het gebrek aan actie in België zorgwekkend is en vooral de toenemende expliciete ontkenning van de verschillende instrumenten. Er bestaat inderdaad veel verwarring over deze kwestie. Men vraagt zich af wat de directe of indirecte effecten van een bepaling zijn. De verdragen worden dan facultatief, waarbij de bevoegdheid van het comité ter discussie wordt gesteld. De recente weigering van België om de familie in de familieeenheid van het centrum 127bis vrij te laten volgend op de dringende maatregelen genomen door het VN-Kinderrechtencomité, is er het laatste duidelijke voorbeeld van.

5. Internationale conferentie: « Measuring the Effectiveness of Children's Rights »:

A. Background:

Het VN-Kinderrechtencomité beveelt systematisch aan om gegevens te verzamelen en indicatoren te gebruiken om de implementatie van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind te beoordelen.

Dit is een actueel onderwerp en recentelijk werden verschillende nationale en internationale initiatieven op dit gebied ondernomen. Desondanks is het gebruik van indicatoren in het beleid dat gericht is op de tenuitvoerlegging van internationale mensen- en kinderrechtennormen nog niet systematisch geworden. Tal van vragen over de methodologie en aanpak blijven vandaag de dag nog onbeantwoord.

De NCRK heeft op dit gebied expertise ontwikkeld in het kader van de werkzaamheden rond zijn indicatoren en specifieke studies en heeft een groeiende internationale belangstelling hieromtrent vastgesteld. In 2016 - 2017 werden hiervan namelijk verschillende voorstellingen gehouden in Sion, Berlijn, Moncton en Montreal.

Daarom werd besloten om in samenwerking met ChildONEurope en met de steun van de FOD Buitenlandse Zaken een internationale conferentie te organiseren. Met deze conferentie wilde de NCRK de vastgestelde leemtes opvullen en de uitwisseling van goede praktijken en potentiële obstakels tussen deskundigen, beleidsmakers, onderzoekers en maatschappelijke organisaties die actief zijn op het gebied van kinderrechten stimuleren en zo een gemeenschappelijke basis vinden voor het meten van de effectiviteit van kinderrechten met het oog op de voortdurende verbetering ervan.

B. Verloop van de conferentie:

De conferentie werd **gestructureerd** rond vier kernvragen:

- Het débat definiëren: Wat is een effectief instrument om de effectiviteit van kinderrechten te meten?
- Hoe kunnen synergieën en verbanden tussen kinderrechtenindicatoren / welzijnsindicatoren en andere meetinstrumenten worden ontwikkeld?
- Hoe zorgt men voor een zinvolle participatie van kinderen in het indicatorenwerk?
- Hoe kunnen de meest kwetsbare kinderen worden bereikt en worden opgenomen in systemen voor gegevensverzameling en meetinstrumenten?

Om dynamische uitwisselingen en de productie van concrete resultaten te stimuleren werd de conferentie in twee fasen georganiseerd:

- o 8 februari 2018 (ochtend) - besloten vergadering. Beperkte deelname enkel op uitnodiging. Vier werkgroepen - die elk één van de onderzoeksvragen bespreken - kwamen in twee parallelle sessies bijeen. De werkgroepen werden gefaciliteerd door professionele moderators. Voor elke werkgroep werd vooraf een deskundige rapporteur benoemd. Hij/zij werd bijgestaan door externe notitienemers.
- o 9 februari 2018 - plenaire zitting. Elk van de vier onderzoeksvragen werd (i) ingeleid door één of twee goede praktijken, (ii) gevolgd door een voorstelling van de resultaten van de debatten in besloten zitting, en (iii) het woord werd vervolgens gegeven voor discussie.

De ochtend- en middagsessies werden geopend met een keynote speech en afgesloten met de standpunten van een (voormalig) expert van het VN-Kinderrechtencomité om in dit verband een dialoog aan te gaan met het Comité

De conferentie werd zodanig opgesteld om de ervaring van de verschillende belanghebbenden op het gebied van implementatie van kinderrechten en de evaluatie van de effectiviteit ervan te bereiken en te weerspiegelen.

Wat de begroting betreft, werd er minder uitgegeven dan begroot dankzij onder meer de tussenkomst van de FOD Buitenlandse Zaken voor de huur van het Egmontpaleis en de koffiepauzes, de terbeschikkingstelling van de zalen van de FOD Justitie en het op zich nemen

van de grafische voorstellingen/afdrukken alsook de deelname van enkele van de experts door ChildONEurope. De NCRK dankt zijn partners in deze conferentie en alle leden voor hun inzet en steun.

C. De conferentie: een succes?

Naast onze nationale experts hebben een groot aantal experts deelgenomen (cf. <https://ncrk-cnde.be/en/projects/international-conference-measuring-the-effectiveness-of-children-s-rights/biographies/>) : Eurochild, Human/Child Rights at International Children's Center, University of Girona; Research Institute on Quality of Life; RANDEurope; OHCHR, CRC, Center for Children's Rights Studies, University of Geneva, UN SG Special Representative on Violence against Children, UNDP, Children's Rights Alliance for England, Co-Director of the Centre for Children's Rights, Queen's University, Belfast, African Child Policy Forum, UNICEF Innocenti, Save the Children, Child Rights Connect, the Annie E Casey Foundation, GlobalChild Program, New Brunswick Child and Youth Advocate, Canada

De experten engageerden zich ook na de conferentie en deze stond op de derde plaats van de Belgische tweets op 9 februari. Er is bijzondere aandacht besteed aan communicatie. De conferentie ontving 150 deelnemers uit 3 continenten die 75 verschillende organisaties vertegenwoordigden, waarvan 60% uit het maatschappelijk middenveld en 40% uit de overheid.

Er moet echter nog veel worden gedaan onder meer wat betreft de outputs van de conferentie.

D. Outputs van de conferentie: aanbevelingen

De verschillende gewenste resultaten waren de volgende :

- Een praktische gids/handleiding voor het verzamelen van de goede praktijken, de discussies in besloten werkgroepen en de conclusies van de plenaire zitting;
- Een compilatie van aanbevelingen, richtlijnen en basisbeginselen voor het meten van de doeltreffendheid van de rechten van het kind, die onder meer aan het VN-Kinderrechtencomité moeten worden doorgegeven;
- Suggesties voor de ontwikkeling van bestaande "meetinstrumenten" - zie Specifieke enquêtes
- Het gebruik van de grafische opnamen van de conferentie als visuele hulpmiddelen voor andere advocacy-activiteiten.

Gezien de hoge werkdruk binnen het NCRK-secretariaat werd nog niet alles werd gerealiseerd. Onlangs werd de vraag voor een vervolgconferentie gesteld en voorgesteld door de *Children's Rights Ombudsperson* Canada - New Brunswick.

Aanbevelingen werden uit de vier workshops gedistilleerd en verder verfijnd tijdens de plenaire zitting. Deze werden verwerkt door het NCRK-Secretariaat en voor aanvulling / commentaar gedeeld met de experten die hebben deelgenomen aan de besloten workshops. Hun input werd vervolgens verwerkt door het NCRK-Secretariaat en aan de hand van de graphic recordings geïllustreerd. Het document met deze aanbevelingen werd u ter voorbereiding van de vergadering van vandaag toegezonden en is beschikbaar [op onze website](#).

Op initiatief van de FOD Buitenlandse Zaken werden deze aanbevelingen op 19 juni in Genève voorgesteld tijdens een side event van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties. De leden van het panel waren als volgt: Roberta Ruggiero (scientific committee international conference for ChildONEurope, senior research and teaching associate at the University of Geneva's Centre for Children's Rights Studies) ; Tong Lihua (founder of Beijing Children's Legal Aid and Research Center, the first child protection legal organization in China established in 1999) ; Ilaria Paolazzi (Senior Programme Officer at Child Rights Connect) ; Bernard Gastaud (Member of the UN Committee on the Rights of the Child).

6. Specifieke enquête « Kinderen geplaatst in Gemeenschapsinstellingen/ *Institutions publiques de protection de la jeunesse* »

A. Introductie

Deze enquête vloeit voort uit de identificatie van lacunes in de gegevensverzameling die bij de ontwikkeling van nationale kinderrechtenindicatoren zijn vastgesteld. De NCRK wilde de aandacht vestigen op het gebrek aan gegevens ("N/A" in de *Make them Count* publicatie, officiële statistische bijlage) en trachtte deze leemtes op te vullen door het ontwikkelen en uitvoeren van specifieke enquêtes.

Veel van de aanbevelingen van de internationale conferentie richten zich op de deelname van kinderen als adviseurs vanaf het begin van de ontwikkeling van het specifieke onderzoek. Hoewel de enquête met veel aandacht voor hun deelname was ontwikkeld en als doel had om de percepties van kinderen over de effectiviteit van hun rechten te verzamelen, waren zij niet betrokken bij het ontwerp van de methodologie van de enquête. Daarom hebben we er actief voor gekozen om een stap terug te zetten en de uitvoering van de enquête uit te stellen en zo onze methodologie te herzien in het licht van deze aanbevelingen en onder andere aan het kindparticipatiemodel ontworpen door Laura Lundy

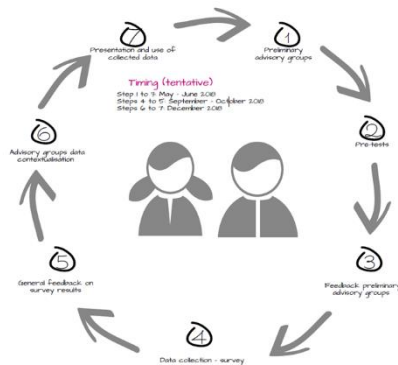
Er werd veel aandacht besteed aan de communicatie en participatie van alle belanghebbenden - daartoe werden verschillende zeer constructieve informatievergaderingen met de betrokken overheden en directies van de GI's gehouden en brieven en informatiefiches ter attentie van de jongeren en toezichthouders verspreid. Dit maakte het niet alleen mogelijk om de vragenlijst (nieuwe vragen over maaltijden, isolatie) en de doelgroep te verfijnen, maar ook om iedereen te motiveren om constructief deel te nemen. We werden uiteindelijk zeer goed ontvangen, zowel door het personeel als door de jongeren.

B. Methodologie

Gezien de eerder geïnitieerde methodologie was het niet mogelijk om kinderen vanaf het begin bij de ontwikkeling ervan te betrekken. We hebben echter een oproep gedaan op hun expertise om de vragenlijst, die eerder met de stuurgroep van de enquête werd opgesteld, te herwerken en dit door de oprichting van adviesgroepen van kinderen. De herwerkte vragenlijsten werden

vervolgens getest door andere kinderen in het kader van pre-tests en we keerden na de pre-tests terug naar de adviesgroepen om hen te informeren over de wijzigingen die we op basis van hun input in de vragenlijsten hebben doorgevoerd. In een latere fase zijn we van plan om nieuwe adviesgroepen op te richten om de verkregen resultaten met hen te contextualiseren. Het is ook de bedoeling om dezelfde soort groepen aan te bieden voor de contextualisering van de gegevens uit het specifieke enquête "Kinderen in migratie".

Overzicht van de projectfasen:

Tot op vandaag zijn de fasen 1 tot en met 3 afgerond en er is nog een groep jongeren die we moeten ontmoeten om de vierde fase af te sluiten.

Zoals hierboven vermeld, werd een belangrijke focus gelegd op informatie, in het besef dat het voor iedereen essentieel was om over de nodige informatie te beschikken en dit vóór onze komst voor het verzamelen van gegevens. Informatiefiches voor opvoeders en leerkrachten werden opgesteld en uitgedeeld en affiches voor de jongeren werden voorbereid en opgehangen. Het was ook de bedoeling dat de leerkrachten de kans zouden aangrijpen om met jongeren te werken rond het kinderrechtenthema.

Overwegend dat de jongeren experts zijn van hun eigen situatie, bestond de eerste fase in de discussies met de preliminaire adviesgroepen. Er werden drie groepen gevormd, bestaande uit jongens en meisjes tussen 13 en 18 jaar, zowel in de Vlaamse als de Franse gemeenschap. De discussiegroepen werden geleid door twee leden van het NCRK-secretariaat, vergezeld door de heer Olivier Richard, actief bij Amnesty International en meer bepaald in het leiden van focusgroepen over mensenrechten in gevangenissen maar ook in een schoolomgeving met jongeren. De duur van de animatie was twee uur. Het eerste uur werd gewijd aan een inleiding over mensenrechten in het algemeen en de rechten van kinderen in het bijzonder. Aan het einde van dit uur werden de jongeren gevraagd zich te focussen op de rechten die zij het belangrijkste vonden. Tijdens het tweede uur werden de verschillende voorgestelde rechten besproken en werd de jongeren gevraagd na te denken over hoe zij van mening waren dat zij over de effectiviteit van deze rechten konden worden bevraagd. In subgroepen formuleerden ze verschillende vragen die volgens hen in staat zouden zijn om deze effectiviteit na te gaan. In totaal werden 60 vragen voorgesteld, die 15 verschillende thema's bestreken.

De bestaande vragenlijsten werden geanalyseerd in het licht van deze voorstellen. De relevantie van 36 bestaande vragen werd bevestigd en 15 nieuwe vragen werden toegevoegd.

De nieuwe vragenlijst werd vooraf getest met 12 jongeren in 1 *IPPJ* en 1 Gemeenschapsinstelling. De methodologie, het begrip van de vragenlijst, de tijd nodig voor de afname ervan en het gebruiksgemak van de tablets werden getest.

Aan het einde van de pre-test keerden we terug naar de jongeren van de preliminaire adviesgroepen om hen de definitieve vragenlijst en de aanpassingen die we naar aanleiding van hun aanbevelingen hadden gemaakt te laten zien.

C. Gegevensinzameling:

Om een optimale deelname en feedback te garanderen voor de kinderen die aan het enquête deelnamen en om redenen in verband met de steekproeftrekking, werden alle *IPPJ*'s/GI's in het land binnen een maand (12 september tot 10 oktober) bezocht, met uitzondering van een laatste groep jongeren die we nog moeten ontmoeten op 14 november.

De gegevensinzameling werd uitgevoerd door twee NCRK-onderzoekers, in groepen van 5 tot 10 jongeren.

De vragenlijst bevatte 79 vragen, die op een tablet werden voorgesteld en was beschikbaar waren in het Engels, Frans en Nederlands, zowel in geschreven als in audioformaat. De vragenlijst werd (mondeling en schriftelijk) ingeleid door een toelichting van de rechten van het kind en het doel van het onderzoek.

Sommige vragen in de vragenlijst zijn parallel aan de nationale kinderrechtenindicatoren, andere hebben meer specifiek betrekking op de plaatsingssituatie van de jongeren.

De tijd om de vragenlijst in te vullen varieerde van 25 tot 50 minuten. De opvoeders en/of leerkrachten waren aanwezig en hun rol werd op voorhand goed gedefinieerd, met als doel dat zij niet zouden ingrijpen en geen vragen zouden beantwoorden. De gegevensinzameling werd soms gevolgd door een discussie met de jongeren, afhankelijk van de behoefte en hun interesses.

Omdat de gegevensverzameling aan het begin van het schooljaar plaatsvond, was de bevolking minder groot dan verwacht. Dit wordt verklaard door het feit dat er op dit moment minder plaatsingen worden opgelegd door de jeugdrechter. We hebben ook een relatief hoge afwezigheidsgraad vastgesteld en dit verklaard door verschillende redenen: afspraken met de rechter, ziekenhuisopnames, weglopers, sancties, bezoeken, speciale projecten, enz.

D. Eerste indrukken:

Ons team werd zeer goed ontvangen door de aanwezige directies, leerkrachten en teams en de informatieve affiches die we voor de jongeren hadden voorbereid werden op verschillende plaatsen in de instellingen opgehangen, wat volgens ons in grote mate heeft bijgedragen tot het goede onthaal van de studie.

Wanneer ons problemen met een directe of dringende uitwerking met betrekking tot individuele situaties werden gemeld, hebben we jongeren doorverwezen naar de bevoegde entiteit.

E. Volgende stappen:

Zodra de statistische analyse van de ingevulde gegevens is afgerond, keert ons team terug naar de instellingen om nieuwe adviesgroepen voor kinderen te organiseren, ditmaal met als doel om hun expertise te vragen om de verkregen gegevens te contextualiseren.

Voor deze stap wordt voorgesteld om de themas die we met jongeren zullen bespreken goed te bepalen, wetende dat de thema's die voor hen het belangrijkste zijn (bijvoorbeeld het eten) niet altijd het belangrijkste zijn om de effectiviteit van hun rechten te waarborgen.

Zodra de contextualisering voltooid is en de gegevens meer in het algemeen geanalyseerd zijn, kunnen we overgaan tot de publicatie, presentatie en verspreiding van de gegevens.

Een periodieke herhaling van de enquête of het beschikbaar maken ervan voor de instellingen wordt overwogen, maar moet nog worden besproken rekening houdend met de mogelijkheden van de NCRK, met name wat betreft het personeel.

7. Nationale kinderrechtenindicatoren:

A. Actualisering

We werken momenteel aan de actualisering van de gegevens. Een tabel met geplande updates werd opgesteld en verspreid en er werd een vergadering over dit onderwerp gehouden met de contactpunten binnen de administraties.

Rekening houdend met de termijnen en de werklast stellen wij voor om, met het oog op het examen van België in januari 2019, een statistische fiche met deze geactualiseerde gegevens op te stellen. Er zal met het herschrijven en de opmaak van een publicatie worden begonnen na afloop van het mondeling examen.

De resultaten van specifieke enquêtes (migratie, *IPPJ/GI*) zullen in de indicatoren worden opgenomen.

B. Verbeteringsgebieden

Om het gebruik ervan te verbeteren, plannen we een belangrijke globale herziening van de indicatoren. Daartoe hebben we al een aantal ideeën die we de komende maanden verder moeten ontwikkelen.

Er zijn nieuwe gegevens beschikbaar en de resultaten van specifieke enquêtes moeten worden geïntegreerd.

We wensen het narratieve deel van het rapport "Make them count" volledig te herzien, zowel wat betreft de contextualisering/verankering van de rechten van het kind als in termen van perspectiefstelling/getuigenissen.

Ook de visuele presentatie moet worden herzien, bijvoorbeeld met meer leesbare afbeeldingen en minder herhalingen. We overwegen ook verschillende soorten uitgaven, aangepast aan verschillende doelgroepen.

Ten slotte lijkt een externe studie van de indicatoren relevant om kritisch te beoordelen of de gekozen indicatoren de effectiviteit van het recht in kwestie effectief meten en om aanbevelingen te doen voor een betere meting. Op basis van deze aanbevelingen zouden werkgroepen kunnen worden heropgericht per recht/thema om de keuze van de indicatoren zo nodig te herzien/uit te breiden. Dit zou ook bijdragen tot een betere integratie van de slotbeschouwingen van het Comité in de herziening van de indicatoren.

8. Varia:

A. Budget van de NCRK

Voor dit jaar hebben wij bijna alle bijdragen ontvangen (zie exacte cijfers in het ontwerp van financieel verslag 2018). Sinds 2017 wordt de bijdrage van de federale overheid volledig betaald aan de NCRK, waardoor het gebruik van de middelen wordt geoptimaliseerd. Sinds dit jaar heeft de COCOF de bijdrage vereenvoudigd en betaalt ze in één keer, wat het beheer van het budget aanzienlijk vergemakkelijkt.

Een lineaire besparingsmaatregel van 2% bij de federale overheid maakt echter dat ons budget sinds 2017 steeds verminderd. Dit heeft eveneens een impact op de procentuele bijdrage van de andere overheden. De NCRK is haar activiteiten begonnen met overheidsbijdragen berekend ten belope van een budget van 252.669,34€ voor 2008, 259.818,28€ voor 2009, 2010, 2011 en 2012, en van 234.000€ voor 2013, 2014, 2015 en 2016. Rekening houdend met het subsidiëeringsmechanisme van de NCRK heeft de progressieve vermindering van de federale overheidsbijdrage een belangrijke impact gehad op de overige overheidsbijdragen, waardoor het budget van de NCRK gedaald is naar 232.000 voor 2017 en naar 228.000 voor 2018. De belangrijkste uitgavenspost voor de Commissie zijn de personeelskosten die voor 2019 op 221.627,25€ berekend zijn. Dit laat, in de huidige situatie, slechts een zeer gering budget over voor kosten gerelateerd tot functionering en uitvoering van activiteiten.

Zoals uit het activiteitenverslag 2017 en deze zitting kan blijken, heeft de NCRK recent een aantal ambitieuze projecten opgestart en tot een goed einde gebracht.

In de schoot van de NCRK wordt een grote aandacht besteed aan een optimale besteding van de beschikbare middelen en aan de duurzaamheid van de gevoerde activiteiten en projecten. Ondanks de creativiteit die hiertoe aan de dag wordt gelegd, bestaat het risico echter dat het functioneringsbudget van de NCRK ontoereikend wordt voor de verderzetting van aangevatte projecten.

Een vraag tot budgetverhoging werd voorbereid, ingediend en opgevolgd. Wij wachten het resultaat hiervan af, wetende dat dit onvermijdelijk een impact zal hebben op het Beleidsplan 2019.

B. Stand van zaken specifieke enquête « Kinderen in migratie »

Van april tot mei 2018 verzamelde de NCRK gegevens van kinderen in de *DASPA/OKAN* (Onthaalklassen voor Anderstalige Nieuwkomers). Ongeveer 1100 kinderen werden geïnterviewd en na het zuiveren van de gegevens konden 821 vragenlijsten worden opgenomen in de gegevensanalyse. Het secretariaat heeft de statistische analyse van de gegevens afgerond. Deze werden gecommuniceerd aan het stuurcomité van de studie en uitwisselingen hebben plaatsgevonden met de verantwoordelijken voor de verzameling van gegevens in kader van de internationale HBSC-enquête. Op dit moment beschikken we over een gedetailleerd document van de uitgevoerde statistische analyses en een puur beschrijvende analyse ervan.

Gezien de hoge werkdruk van de NCRK en het gebrek aan personeel hebben wij, met goedkeuring van het Bureau, de diepgaandere analyses extern uitbesteed. Deze uitbesteding zou afgerond moeten zijn tegen eind november 2018 zodat de resultaten van de specifieke enquête alsnog naar het VN-Kinderrechtencomité gecommuniceerd zouden kunnen worden voor het interactieve dialoog in januari 2019.

C. Nieuwe NCRK website en logo

Eind november 2017 werden het nieuwe logo en de nieuwe website van de NCRK geïntroduceerd. Wij beoogden zo te beschikken over een uniformere communicatiestijl en meer zichtbaarheid te verkrijgen. Ook wensten wij een website te ontwikkelen die moderner en gebruiksvriendelijker is en waardoor, bijvoorbeeld, de indicatoren beter konden worden gebruikt. Er blijft echter zeker veel werk aan de winkel om de website (in alle landstalen en in het Engels) in te vullen. Hij is echter al zeer handig gebleken onder meer voor onze internationale conferentie en met oog op de verspreiding van alle documenten in kader van het vijfde en zesde examen van België door het VN-Kinderrechtencomité en de *UN Global Study on Children deprived of Liberty*.

D. Deelname van de NCRK aan het GlobalChild Project

Ter gelegenheid van de voorstelling van de NCRK-werkzaamheden in Moncton en Montréal vorig jaar zijn wij in nader contact gekomen met het GlobalChildProject – een ambitieus project dat een universele databank en indicatorenset tracht te ontwikkelen die de naleving van het KRV beogen te meten, onder andere met betrekking tot het VN-Kinderrechtencomité. Tijdens de internationale conferentie in februari werden deze contacten nauwer aangehaald. Vervolgens werd aan België via de NCRK gevraagd om deel te nemen aan dit project om de participatie van kinderen als raadgevers te betrekken in het ontwikkelen van / selecteren van deze beoogde kinderrechtenindicatoren. Twee discussiegroepen met kinderen zullen worden georganiseerd rond twee clusters in het kader van de kinderrechtenrapportering. Wij zijn momenteel nog in afwachting van precieze informatie met betrekking tot de toegewezen clusters en de voorzien datums voor de discussiegroepen.

E. Mensenrechtenplatform: voorzitterschap NCRK

Van januari tot september 2018 heeft de NCRK het roterend voorzitterschap opgenomen van het Mensenrechtenplatform. Dit Platform brengt alle instellingen samen die een volledig of deels onafhankelijk mandaat hebben in het kader van het nagaan van de naleving van de internationale mensenrechtenverplichtingen van België. Het Platform komt maandelijks samen in de Senaat om onderwerpen van gedeeld belang te bespreken en informatie uit te wisselen over individuele gevallen met gezamenlijk draagvlak. Het NCRK-Secretariaat heeft de gelegenheid ten bate genomen om kinderrechtthematieken regelmatig op de agenda van het Platform te plaatsen.

F. Ledenlijst NCRK

Een actualisering van de ledenlijst van NCRK-leden is noodzakelijk. Om het proces te vergemakkelijken, stellen wij voor om deze update per e-mail te doen en geen officiële correspondentie te gebruiken. Dit verzoek zal bij de betrokken overheden worden voorgelegd. Rekening houdend met de verkiezingsperiode zal dit slechts plaatsvinden vanaf de zomer 2019.

G. Recente beslissingen van het VN-Kinderrechtencomité

Dit punt is kort besproken door de heer Fierens in zijn interventie over het adviesorgaan.